

dagin er það bara teir sum hava keypt hagan, sum sleppa at skjóta, men aftan á er vanligt, at onkur sum stendur okkum nær, eitt nú synir, fara norður at skjóta fyri okkum. Vanligt er ikki at fara einsamallur. Á Dølum er so langt burtur í óbyggdum, sigur Niels Durhuus.

Fáar harur

Fyrsti túrin hjá monnum eystanfyri á Dølum gav 34 harur. Teir eru vælnøgdir við úrslitið. Niels greiðir frá, at ymiskar fortreytir skulu vera í lagi fyri at harurnar skulu koma væl undan. Veðurlagið hevur nógv at siga.

—Hetta er munandi betri enn í fjør. Men vit hava fingið munandi meira onnur ár. Eg havi verið við til at fingið 114 harur eitt árið. Eg kann minnst í 1964, tá fingi vit 67 harur bert tann eina dagin. At skjóta harur er ein sportur, eg eri líka spentur á hvørjum ári. Men so dámar mær eisini væl eina væltílgjörða haru. Tað eru bitar, sigur Niels Durhuus.

— Eg kann minnst at haruhagin í 1959 kostaði 300 krónur. Seinastu árin hevur hann ligið um 5000 krónur. Hagin verður seldur á uppboðssølu á hvørjum árið og minsta boðið er 5000 krónur. Men vit eru spentir á hvørjum ári, sum vit fáa hagan. Hetta hevur verið ein vælmtóktur haruhagi. Undan okkum hava so mætir menn sum Dr. Dahl og Dr. Magnussen skotið í hesum haganum, sigur Niels Djurhuus.

Skoraseyður

Áhugin millum vestmenningar at sleppa seyð í grasgóðu skorunum í Vestmannabjörgunum hevur altíð verið stórir og tað er hann enn. Skorastova er mest bygd til at hýsa monnum, tá teir eru í Skorunum.

— Skoraseyður er góður og hann er vælsmakkandi. Tað er ikki óvanligt, at lamb kemur uppá 50 pund úr í Skorunum. Í fjør fingi vit eitt veðurlamb uppá 60 pund. Talan er um triggjar skorar. Tann eystasta er Góðmansskor, síðan kemur

Harumennirnir frá vinstri Petur Højgaard, Óla Hans Jacobsen, Niels Durhuus, Jógvan Durhuus, Dia á Lava, Rógvi Holm og Jaspur Olsen. Teir fingi 34 harur tann fyrsta túrin

Seyðaskor og heimast eru Torskor. Eg plagi at eiga seyð í Seyðskor. Í Seyðaskor er skipanin kenning, og har eru 27 frælsir, nakað tað sama er í hinum skorunum. At ganga í skorunum er spennandi, men har er bratt, so ein eigur at vera ansin. Eg vil ikki mæla nokrum ókendum til at fara í skorarnar einsamallur, ein krevur at vera kunnigur, fyri at ganga har, sigur Niels Durhuus.

— Skorastova verður eisini nýtt av ferðafólki, mest vestmenningar. Vanligt hevur verið, at skúlaflokkar úr Vestmanna halda til nakrar dagar í Skorastovu. Men eisini fólk aðrastaðir frá, sum lána húsið og reiðmenn koma framvið av og á, sigur Niels Durhuus.

Tá arbeiði skuldi gerast á Dølum fyrr, so gingu vestmenningar úr Vestmanna og allan vegin norður.

— Eg kann minnst, at vit fóru til gongu klokkan tvey um náttina. Fimm timar

eru at ganga úr túninum og norður. Vit høvdu altíð ross við at bera viðføri. Nú verður ikki longur gingið úr Vestmanna. Úr Saksunnardali er munandi meir á lættgongt og tekur tað ikki meir enn hálvan annan tíma at ganga í Skorastovu, sigur hann.

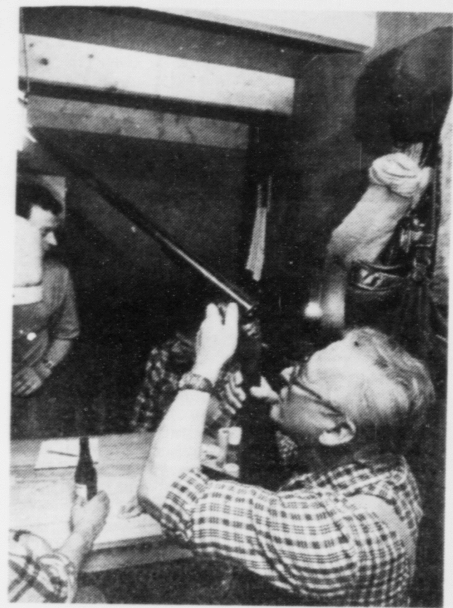
Tað eru 30 eigarar í Skorastovu og teir rindaðu 5000 krónur í part, tá ið húsið varð bygt.

— Onkuntið hava vit ligið veðurfastir á Dølum. Tað var fyrr í Dalhúsi. Onkuntið kundi áin gerast so stór, at at ikki var farandi tvørturum. Tá kundi vit biða ein dag. Men síðan vit fingi Skorastovu hava vit ikki ligið veðurfastir.

Dalhús verður enn nýtt av teimum sum eiga hagan, har húsið stendur. Ein kend stuttsga er skrivað úr Dalhúsi. Tað er Heðin Brú, sum einaferð vitjaði húsi saman við konuni og hann fall so væl til, at hann skrivaði eina søgu í Dalhúsi.

Niels Durhuus á haruveiðu á Dølum

Jappur Olsen kannar byrsuna

Aftur av veiðu við fongi

Harumenn frá vinstri Petur Højgaard og Niels Durhuus